

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De inconstantia, quam peccator incurrit. Cap. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

sam meam, in conuiuio deliciarum paradisi mei.

De inconstantia, quam peccator incurrit.

CAP. IX.

Peccatum peccauit Ierusalem: propterea instabilis facta est, & requiem nō potuit inuenire. Stultus vt Luna mutatur: quoeirca cum omnis peccator stultus sit, soluit debitas penas præuaricationis suæ, nunquam in eodem statu permanens, sed ad horas singulas consilia mutans. Recedit à firmitate, & constantia sua, quam habuerat in me Deo, & eustode suo, qui non mutor: & propterea vagatur instabilis, nesciens quo vadat, & non inueniens, vbi possit requiescere pes eius. Omnes persecutores eius apprehendunt eum inter angustias: & cupiens ille liber euadere, mutat loca sine fine, donec fugientem illum mala sua capiant in interitu. Væ animæ, quæ discessit à me. Vbi que inueniet stimulos & die ac nocte somnus fugiet ab oculis eius. Hodie peccator quærit amicos; cras vitat illos, quia infideles sunt. Hodie vacat ludis; cras luget, quia viuendo luxuriose cōsumpsit substantiam suā.

B 3 Hodie

Hodie quærit honores mundi; cras fugit
 notatus infamia propter peccata sua.
 Quid ergo cogitas, fili, qui sedes super ro-
 tam mundi, quæ semper vertitur? Quo-
 modo non conuerteris ad me qui sum
 falus, virtus, & constantia tua? Nunquid
 non didicisti, experientia quotidiana, co-
 gitationes mortalium, timidas, & incer-
 tas prouidentias, quæ sine ordine proce-
 dunt vsque in finem? Certò scias, fili, te
 sine misericordia mea esse paleam leuif-
 simam, & folium siccum, quod à vento
 rapitur, & nullibi consistere potest. Nunc
 eris lætus post horam tristis; cras dolebis
 ob infirmitatem, proxima die succeden-
 te terreberis metu mortis; modò cura re-
 rum temporalium, modò ambitio, modò
 sitis, modò fames cruciabunt te, nisi resi-
 piscas & iactes in me cogitatum tuum, &
 offeras te totum mihi in altari cordis tui.
 Si quæsieris me in toto corde tuo, nihil
 perturbabit te, neque mors, neque vita,
 neque mundus, neque infernus, neque
 creatura alia visibilis, aut inuisibilis. Eris
 enim testimonio conscientiaë tanquam
 leo fortissimus bestiarum, qui ad nullius
 pauebit occursum. Ego firmabo incon-
 stantiam Adæ patris tui, & roborabo te
 firmissima dextera mea; dabo te in colū-
 nam

nam

nam terream, & in murum æneū aduersus omnes hostes animæ tuæ. Bellabuunt contra te, & nō præualebunt, quia te pœnitentem mutabo in virum alterum participem gratiæ, & fortitudinis meæ.

De remorsu conscientiæ, quo peccator cruciatur.

CAP. X.

Flli nisi redieris ad me in toto corde tuo, arguet te ipsa malitia tua, & auersio tua increpabit te: nam per quę quis peccat, per hæc & punietur. Iustum iudicium est, vt peccator, qui dereliquit me Deum suum, sentiat intra se remorsum conscientiæ, & sollicitudinem nascentem ex timore mortis, & inferni. Iustum iudicium est, vt inter gaudia mundi prohibita, quibus delectari quærit contra legem meam, pungatur stimulo cordis gementis, & præuidentis damnationem suam. Terrores mortis militant contra peccatorem, quamuis gaudia quærat: neque potest esse pax impio, qui arguitur à conscientia propria, à qua fugere non potest. Hic remorsus nascitur ex peccato, quasi vermis ex ligno, & ostendit me